

Vizita presedintelui CJUE la Bucuresti, un alt prilej de ingrijorare si ingretosare

Scris de prof. dr. Adrian SEVERIN | Data: 03.10.2022 17:14

Pe cand mai toata lumea, cu o mana pe portofel si cu alta pe calorifer, se uita, tremurand de frig, furie sau frica, dupa caz, spre Ucraina, in asteptarea rachetelor nucleare tactice rusesti, iar suveranismul de birt, ajuns doar o moda pentru sezonul de toamna-iarna al globalizarii, isi prezinta stilistii la defilarile din pietele dambovitene, prin Bucuresti a trecut pe nebagate de seama, precum o adevarata cometa europeana, domnul Koen Lenaerts, Presedintele CJUE.

Candva un jurist de o distinctie aparent certa dintr-o tara cu identitate nationala incerta, Belgia, dl Lenaerts, a ajuns a fi „asasinul platit” al suprematiei Constitutiilor nationale din statele membre ale UE, oricand dispus sa puna nu interesele comune europene, asa cum ipocrit se exprima, ci interesele hegemonilor Europei – fie ei corporatisti sau statali – deasupra vointei popoarelor europene, in numele carora si cu respectarea identitatii lor nationale in expresie juridica, au fost ratificate tratatele constitutive ale UE. Nu este foarte clar cine l-a invitat si de ce un sef de institutie europeana viziteaza un stat membru la chemarea unor persoane care nu ii sunt omologi, dar aceasta nu mai are vreo importanta. Este bine ca a venit intrucat erau multe de discutat cu deloc onorabilul domn. Din pacate, desfasurata in semiclandestinitate, vizita cu pricina apare a fi fost un alt prilej ratat de a se fi ajuns la clarificarile necesare.

Merita amintit faptul ca dl Lenaerts a mai trecut pe la noi iar la plecarea sa, fostul Presedinte al CCR, Valer Dorneanu a ramas cu impresia ca s-au inteles, intrucat oaspetele nu a putut raspunde argumentelor juridice ale gazdelor decat prin inclinari aprobative din cap. Asta pana cand „amicul” Lenaerts a revenit la propriul sediu din

Luxemburg, de unde, atat prin presa, cat si printr-o suma de decizii abuzive patronate de el, a indemnat la nerespectarea Constitutiei romane de catre chiar judecatorii nationali, respectiv a instigat la incalcarea juramantului de fidelitate constitutionala depus de acestia.

lata cel putin un motiv pentru care, de asta data, ar fi fost cazul ca interlocutorii romani sa lase deoparte limbajul diplomatic si formulele aluziv-mieroase pentru a-i explica limpede ca **daca va continua sa promoveze ideea suprematiei dreptului UE in raport cu legile fundamentale ale statelor membre si sa sustina capacitatea institutiilor UE de a modifica bazele constitutionale ale organizarii statelor membre, expresia juridica a identitatii lor nationale, ar urma sa se constate neconstitutionalitatea pe plan national a tratelor constitutive ale UE si, pe cale de consecinta, nulitatea legilor nationale privind ratificarea lor. Aceasta in conditiile in care respectivele tratate, fiind acte de drept international, adoptate de conferinte interguvernamentale, nu pot intra in vigoare decat dupa ratificarea de catre toate statele semnatare. Prin urmare, dl. Lenaerts trebuia sa afle ca se joaca cu focul, putand lasa UE fara temei juridic sau sa o impinga inapoi spre statutul de simpla piata. Nu a aflat.**

Desi nu fusese anuntata cu surle si fanfare, asa cum este obiceiul cand un eurocrat descinde in Romania spre a ne da lumina si a ne lasa ultima editie a „tablelor legii bruxelleze”, evenimentul in pregatire a ajuns la urechile publicului cu cateva luni in urma. Eu insumi am furnizat presei o stire in acest sens, sugerand jurnalistilor de investigatii, altminteri foarte ocupati cu divortul Simonei Halep sau nunta lui George Simion, sa isi faca ceva timp pentru ca, impreuna cu colegii belgieni, germani, francezi, britanici etc., sa cerceteze obediente politice si filierele financiare ale presedintelui CJUE, astfel incat sa gasim explicatiile de fond ale derapajelor sale judiciare anti-nationale si sa ii punem oglinda in fata. Evident, nimic nu s-a intamplat. In tara Codrutei Kovesi si a lui Traian Petrov nu se urmaresc banii („*follow the money!*”) „licuricilor luxemburghezi”.

Ar fi fost bine ca dl. Lenaerts sa fi fost intampinat cu cateva articole precis tintite si cu intrebari consistente puse de jurnalisti, de natura a-l obliga sa iasa din ambiguitate si sa isi expuna clar politica vizand transformarea UE in altceva decat statele membre au convenit prin tratate. Ar fi fost necesar ca de-a lungul sederii sale sa fie insotit de si confruntat cu manifestatii de protest ale populatiei, astfel incat sa inteleaga ca are a se confrunta cu rezistenta unui intreg popor care refuza furtul suveranitatii, iar nu doar cu metaniile marionetelor de la Institutul National al Magistraturii sau cu rezervele timorate ale reprezentantilor CCR, ajunsa astazi „Curtea celor trei gratii – Stanciu, Tanasescu si Scantei – ale dizgratiei constitutionale”. Ar fi fost util, macar, ca la diversele intalniri cu oaspetele european sa fie invitati exponenti ai asociatilor profesionale din domeniul justitiei – magistrati si avocati deopotriva, precum si din mediul academic care sa isi prezinte argumentele critice la adresa deciziilor CJUE.

Koen Lenaerts trebuia sa simta, dupa vorba poetului, ca tot ce misca in tara asta, raul si ramul, ii sunt potrivnice si ca va fi dusmanit de toate pana cand, asemenea celor veniti inaintea lui ca sa ne ceara pamant si apa, se va face doar o apa si un pamant, cu tot cu ifosele sale neocoloniale. Astea aveau sa ii arate interlocutorii sai daca ar fi fost romani si democrati. Nu a fost nici romani nici democrati.

Evident, asadar, ca nimic din acestea nu s-a intamplat. Iata de ce presedintele CJUE trebuie sa fi spus, atat comanditarilor cat si prepusilor sai, la intoarcerea din expeditia carpato-danubiano-pontica, asemenea lui Cesar dupa razboiul cu galii, *veni, vidi, vici*. Ceea ce pentru noi este ingrijorator.

Despre fondul discutiilor purtate si al celor „convenite” am aflat in special dintr-un lung si ostentativ subtil comunicat al CCR. Un comunicat care confirma cele aratate mai sus. Subtextul sau este nu doar mai clar, ci si mai infiorator decat textul. Imaginea sugerata a unor floretisti pe care lasitatea i-a exclus din realitate, in lupta cu un brigand care loveste in nestire cu toporul, este nu doar ridicola, ci si generatoare de imensa sila.

Potrivit acestui comunicat, un domn Lenaerts fals conciliant afirma ca la nivelul CJUE este „nevoie de contributiile curtilor constitutionale nationale, care descopera probleme ce tin de dreptul Uniunii, posibile aspecte care tin de interactiunea dintre dreptul Uniunii si dreptul national, inclusiv dreptul constitutional national”, fiind „bucuros sa constate... ca domnul presedinte Enache si colegii sai sunt ferm angajati sa contribuie la consolidarea spatiului constitutional comun prin formularea de trimiteri preliminare catre Curtea de Justitie a Uniunii Europene, de fiecare data cand dreptul european este relevant pentru riguroasa punere in executare a dispozitiilor Constitutiei Romaniei, care se intrepatrunde cu dreptul european din 2003, cand textul Legii fundamentale a fost revizuit in vederea aderarii la Uniunea Europeana”.

Cine se „intrepatrunde” cu dreptul UE?! Constitutia Romaniei?! Constitutia Romaniei, ca si toate legile fundamentale ale celorlalte state membre, nu se „intrepatrunde”, ci ingaduie dreptului european sa se nasca, limitand libertatea de decizie a legiuitorului european prin obligatia de a se conforma prevederilor sale. Intre expresia juridica a esentei identitatilor nationale ale statelor membre si dreptul UE nu este intrepatrundere, ci subordonare. In masura in care CJUE asigura aceasta subordonare, prin riguroasa respectare a dispozitiilor constitutionale nationale, se creeaza si consolideaza un adevarat spatiu constitutional comun ca fundament juridic al unei natiuni cosmopolite europene, organizate politic ca uniune de state-natiuni si cetateni. Altminteri sacrificam identitatea statelor membre si odata cu aceasta existenta statelor respective insasi, in favoarea crearii unui imperiu european de nimeni dorit. Nici unul dintre statele semnatare ale tratatelor constitutive ale UE nu a inteles ca isi da acordul pentru disparitia sa si dizolvarea intr-o masa imperiala in care cei mai puternici ii vor exploata pe cei mai slabi, fie asta si nu direct, ci prin intermediul unor institutii chipurile comune.

„Domnul presedinte Enache si colegii sai sunt ferm angajati sa contribuie la consolidarea spatiului constitutional comun prin formularea de trimiteri preliminare catre Curtea de Justitie a Uniunii Europene”?!?! Asta ne-o spune cu satisfactie dl Lenaerts, inclusiv cu referire la dreptul constitutional national, prin chiar gura comunicatului CCR, care astfel il confirma. Cu ce ai gresit Marian Enache de te lauda Koen Lenaerts?!

CJUE are competenta limitata la a interpreta dreptul UE (tratatelor constitutive ale UE si legislatia adoptata de legislativul european), iar nu Constitutia Romaniei. Interpretarea celei din urma cu caracter general obligatoriu este de competenta exclusiva a CCR. Daca instanta romana de control constitutional este sesizata cu exceptia de neconstitutionalitate privind o lege adoptata de legislativul national, motivata prin conflictul intre norma nationala respectiva si norma europeana cu obiect similar care are, prin efectul tratatelor europene, tot statut national, CCR poate intreba cu folos CJUE cum o interpreteaza pe aceasta din urma. Astfel, interpretarea dreptului UE va fi uniforma la nivelul intregii uniuni. Dupa aceea, insa, CCR va refuza alinierea normei adoptate de legiuitorul national la interpretarea data de CJUE normei adoptate de legiuitorul european, daca va constata ca intre intelesul dat de ea Constitutiei Romaniei si intelesul dat de CJUE normei de drept UE exista contradictie sau incompatibilitate; iar CJUE va trebui sa accepte aceasta decizie si, dupa caz, sa i se conformeze. Astfel se asigura un spatiu constitutional european pe baza celui mai mic numitor comun al constitutiilor nationale.

Referirea la revizuirea Legii fundamentale a Romaniei efectuata in 2003, in vederea aderarii la Uniunea Europeana, ca la un argument care, in lipsa vreunui comentariu de natura a o pune in parametri corecti, confirma corectitudinea afirmatiilor Presedintelui CJUE, este inacceptabila.

Ceea ce s-a intamplat in 2003 a fost ca, intr-adevar, pentru a face compatibila ordinea constitutională romana cu calitatea Romaniei de membru al UE, sa se confere legislatiei adoptate de legislativul european, in limitele competentei conferite acestuia de catre statele membre prin tratate, statut national, adica aplicabilitate directa in ordinea juridica romana, cu precizarea ca in cazul aparitiei unor contradictii intre normele de rang egal, prioritate au cele de origine europeana. Aceasta in conditiile in ierarhia actelor normative suprematia apartinea, potrivit nu doar interpretarii literale a textului constitutional in discutie (art. 148) si coroborarii sale cu toate celelalte articole pertinente ale legii fundamentale romane, ci si stiintei

dreptului (teoriei generale a dreptului), Constitutiei nationale. Am prezentat cu alte ocazii pe larg argumentele care sustin aceasta pozitie si nu mai este cazul sa le repet aici.

Problema este ca atunci **cand se refera la revizuirea din 2003, Presedintele CJUE citeste altceva decat CCR si anume ca aceea a statuat renuntarea la suprematia Constitutiei Romaniei in favoarea tratatelor constitutive ale UE si dreptului UE infraconventional. Cu alte cuvinte a renuntat la dreptul poporului roman de a fi singurul care isi stabileste propria ordine constitutională potrivit identitatii sale culturale, traditiilor, convingerilor si aspiratiilor sale.**

Cum este posibil ca nici un cuvânt din comunicatul CCR sa nu amendeze o asemenea interpretare, ci, prin citarea necritica a spuselor Presedintelui Lenaerts, sa o confirme?!?!

In schimb comunicatul CCR ne mai informeaza ca „*Presedintele instantei romane* (dl. Marian Enache – nn) *a subliniat ca nu se pune problema unui conflict sau a unei ierarhii intre ordinea juridica constitutională nationala si ordinea juridica europeana, fiind vorba, de fapt, despre o compatibilizare si o complementaritate a celor doua ordini juridice, ambele fiind acceptate in plan national, de la momentul aderarii la Uniunea Europeana*”.

Cum adica „*nu se pune problema... unei ierarhii intre ordinea juridica constitutională nationala si ordinea juridica europeana*”?!? Tocmai aceasta problema se pune si ea nu poate fi evitata? In ultima instanta cine are suprematia: Constitutia Romaniei sau dreptul UE? Dl Lenaerts ne spune si direct, prin declaratiile publice, si prin articole de o rea credinta pseudo-stiintifica revoltatoare publicate inclusiv in mult prea permisiva presa de specialitate romana (a se vedea Revista romana de drept european nr 1/2022) si prin deciziile CCR pe care le pastoreste, ca suprematia o are dreptul UE. Dl Enache ne spune ca ... nu are nimic de spus (sic!) impotriva pozitiei dlui Lenaerts intrucat problema ... nu se pune. Prin urmare, cand unul afirma una iar altul nu afirma nimic ramane cum a spus cel care a vorbit.

Pe de alta parte, dl Enache are dreptate cand spune ca „*nu se pune problema unui conflict... intre ordinea juridica constitutională nationala si ordinea juridica europeana*.” Asa este! Conflictul este intre CJUE, sustinuta servil de ICCJ si CSM, precum si de Guvernul asa zis roman, pe de o parte, si CCR, atat timp cat litera „R” din abreviere mai are o semnificatie, pe de alta parte. Mai exact exista un conflict intre Romania si hegemonii europeni, care vor sa transforme UE dintr-o federatie de state-natiune intr-un imperiu colonial, precum si intre poporul roman si tradatorii care s-au strecurat in fruntea statului roman.

Dl Lenaerts insista ca in raport cu dreptul UE Constitutia Romaniei are caracter de norma subsidiara, iar dl Enache accepta ca intre ele exista un armonios, bland si fericit raport de complementaritate. Cine completeaza pe cine? Dar mai ales ce se intampla atunci cand completarea adusa de dreptul UE Constitutiei Romaniei echivaleaza cu modificarea ei, inclusiv cu restrangerea drepturilor fundamentale ale cetatenilor romani?

E timpul sa o spunem fara echivoc: **suntem in conflict cu CJUE si cu toti aceia care vor ca prin intermediul abuzurilor si dictatelor CJUE sa transforme UE dintr-o potentiala democratie transnationala intr-o reala oligarhie supranationala. Iar in acest conflict membrii CCR, dar si cei ai puterilor legislative, executive si judecatoreasca, care cu totii au jurat sa apere Constitutia tarii, trebuie sa ne lamureasca de care parte se afla?**

In conditiile in care razboiul in formele sale cele mai crude bantuie Europa, aceasta declaratie de optiune se cere facuta avand in cuget cuvintele activistului american pentru drepturile omului, Malcolm X: „*the ballot or the bullet*” („urna sau glontul!”) Cine nu respecta vocea urnelor, adica vocea poporului, va auzi vocea gloantelor! Daca institutiile statului nu apara Constitutia statului cu mijloacele pasnice ale politicii, o va apara poporul, chiar si impotriva acestor institutii, „cu lancea, ca Horea”.

P.S. Acest text este redactat in stil pamfletar intrucat incearca sa repare efectele lasitatii celor care i-au fost interlocutori presedintelui Koen Lenaerts referitor la contenciosul dintre CCR si CJUE.